

Hoofdstuk 4

In het kort: We komen erachter dat niet ieder kledingstuk dat jou past, ook past bij jou

De pasronde van de dag ervoor was Mamillon niet in de koude kleren gaan zitten. Moe maar voldaan was ze uiteindelijk in een diepe slaap gevallen.

De volgende dag nam De Kat direct de regie terug.

“Nu moet je de spijkerbroeken die je passen, nogmaals aandoen.”

Mamillon liet zich op het bed vallen.

“Maar dat is toch niet logisch,” verzuchtte ze.

“Dat is het wél als je je realiseert dat niet ieder kledingstuk dat jou past, ook past bij jou.”

Er viel een stilte in de kamer.

“Dat klinkt eigenlijk heel logisch,” besloot Mamillon. “Laatst heb ik een trui gekocht die ik geweldig vond staan bij iemand anders. Toen ik hem aantrok, paste hij me perfect, maar iedere keer als ik hem aanheb, voel ik me er zo ongemakkelijk in.”

“Precies,” reageerde De Kat opgelucht.

Mamillon staarde een moment voor zich uit.

“Is het ook mogelijk dat een stuk je níet past, maar dat het wél past bij jou?” vroeg ze zich hardop af.

Mamillon wachtte niet op een antwoord. Ze viste haar favoriete spijkerbroek uit de mand met afgekeurde broeken, deed die aan en keek in de spiegel.

“Kijk, deze spijkerbroek is mij veel te groot, maar ik vind dat hij wel past bij mij.”

De andere kat kwam onder de deken vandaan.

Mamillon keek haar vragend aan.

“Wat vind jij?” wilde ze weten.

“Ik weet het niet: ik ben alleen maar de andere kat.”

Mamillon glimlachte en richtte zich tot De Kat.

“En wat denk jij?”

De Kat zocht naar een manier om te zeggen dat zij het ook niet wist zonder te zeggen dat dat het geval was.

“Ik ben De Kat,” besloot ze uiteindelijk.

Mamillon barstte in lachen uit en aaide De Kat over haar kopje. Na een tweede blik in de spiegel, verliet Mamillon de kamer, maar ze keerde al snel terug met een telefoon aan haar oor. Een moment later lichtten haar ogen op.

“Hallo Mie, ik heb hulp nodig van iemand die mij goed kent en ik dacht: wie kent mij nu beter dan Mie?”

Stap 4: Vraag om hulp

Zelfs als je een kleine uitdaging aangaat, heb je soms hulp nodig gedurende het proces. Je hoeft niet alles alleen te doen en anderen vinden het vaak fijn om je te mogen helpen. Zeker als je hulpvraag duidelijk is.

Opdracht 4

Benader iemand uit je familie- of vriendenkring en vraag diegene om je te helpen. Dat is vaak niet alleen gezelliger, maar wie weet steek je je hulpbron wel aan met het opruimvirus. Dan kunnen jullie samen aan de slag.

Wist je dat...

mensen 75% leren van wat ze aan anderen uitleggen en 90% van wat ze zelf ervaren? Vraag je dus een familielid of vriend je te helpen met het opruimen van je kledingkast, dan creëer je in feite een win-win leersituatie.

Hoofdstuk 5

In het kort: We ontmoeten Mie en we komen erachter dat sommige kledingstukken brownies zijn

Zodra Mie arriveerde, vulde de slaapkamer van Mamillon zich met positiviteit. Die energie was de eerste reden waarom Mamillon Mie graag om zich heen had.

Na het tellen van de stapel spijkerbroeken verscheen er een grote grijns op het gezicht van Mie.

“Veertien broeken?”

De wangen van Mamillon werden rood.

“Ik ben oprecht onder de indruk,” grinnikte Mie.

En dát was de tweede reden: Mie oordeelde niet.

“Vertel op, waar kan ik je mee helpen?”

Mamillon wees naar de spijkerbroek die ze aanhad.

“Ik twijfel over deze broek: hij is me veel te groot - en ik moet hem dus eigenlijk wegdoen - maar ik heb het gevoel dat hij wél past bij mij.”

“En wat is nu je vraag?” wilde Mie weten.

“Vind jij dat deze broek past bij mij?”

Mie bekeek Mamillon en de broek kritisch.

“Wanneer draag je hem?” vroeg ze uiteindelijk.

Mamillon keek naar haar spiegelbeeld.

“Ik draag hem als ik me rot voel.”

Mie knikte.

“Dan past deze broek bij jou als je je rot voelt.”

“Maar is dat geen vreemde reden?”

Mie schudde haar hoofd.

“We hebben allemaal wel een of twee kledingstukken in de kast liggen die we alleen aantrekken als we ons rot voelen,” antwoordde ze stellig.

“Als ik me zo voel, trek ik altijd mijn joggingtrui aan. Die zit comfortabel.”

Mamillon schoot in de lach.

“Die grijze met vlekken?”

Mie grinnikte.

“En dan eet je de hele dag brownies,” wist Mamillon.

Mie staarde een moment voor zich uit.

“Bij sommige kledingstukken doet het er niet toe of ze je wel of niet passen. Die heb je gewoon zo nu en dan nodig.”

Mamillon dacht even na.

“Eigenlijk zijn dat geen kledingstukken,” besloot ze.

“Het zijn brownies, maar dan zonder de calorieën.”

Stap 5: Durf te kiezen

Om te kunnen bepalen of een kledingstuk past bij jou, is het vooral belangrijk om te achterhalen hoe je je voelt als je het stuk aanhebt.

Opdracht 5

Trek een (spijker)broek aan, bekijk jezelf in de spiegel en vraag je af hoe je je voelt. Voel je je er fijn en/of mooi in? Of zit de broek je comfortabel? Dan kan je die houden. Is dat niet het geval?

Doe die dan weg.

Wist je dat...

de meeste mensen dezelfde kleding dragen uit gewoonte? Door te kiezen voor kledingstukken die ze goed kennen en waarvan ze weten hoe ze die moeten combineren, blijven ze binnen hun comfortzone.

Wil je die zone een keer verlaten? Stuur dan je favoriete kledingstuk een paar weken met vakantie. Op die manier krijgt je nieuwe aanwinst in ieder geval een eerlijke kans.

Hoofdstuk 6

In het kort: We komen erachter dat kleding een doel heeft

Van de veertien spijkerbroeken die Mamillon een paar dagen eerder in haar kast had aangetroffen, paste ze er zes en daarvan waren er maar vier die ook pasten bij haar. Mie hing die broeken aan een kledingrek dat ze voor de gelegenheid had meegenomen. De tien afgekeurde broeken legde ze op het bed.

“Vind je dit niet erg?” wilde Mamillon weten, terwijl ze naar de stapel met spijkerbroeken keek.

Mie schudde haar hoofd.

“Ik vind het niet erg, maar ik vind het wel zonde als ze nog langer werkeloos in jouw kast liggen of hangen. Het doel van een kledingstuk is immers dat het door iemand wordt gedragen,” zei ze plechtig.

Mamillon realiseerde zich dat het er nu op aankwam. Als ze niet alleen kleiner wilde denken, maar dat ook wilde doen, moest ze afscheid nemen van maar liefst tien broeken. En eerlijk gezegd had ze geen idee hoe ze dat moest aanpakken. Maar gelukkig had Mie ook voor dat probleem een oplossing.

“Als deze spijkerbroek mij past, wil ik hem graag van je overnemen,” gaf ze aan, terwijl ze de broek met het label van de stapel pakte. Ze trok hem aan.

“Ik moet hem alleen iets korter laten maken, maar dan zit hij perfect. Wat wil je ervoor hebben?”

Mamillon wist dat Mie een nieuwe spijkerbroek nooit als cadeau zou aanvaarden.

“Wat wil je ervoor betalen?” vroeg ze daarom.

Mie bekeek de broek. Op het prijskaartje stond dat Mamillon er indertijd dertig euro voor had betaald.

“Ik geef je er vijftien euro voor.”

Het idee van Mie om foto's van de overgebleven spijkerbroeken te maken en die te sturen naar familie, vrienden en bekenden, bleek een succes. Binnen een week vonden vier van de resterende negen broeken een nieuwe eigenaar.

Omdat het Mamillon aan de energie ontbrak om de overige broeken online te verkopen, leverde Mie er drie in bij een kringloopwinkel in de buurt. De andere twee deponeerde ze in de textielcontainer.

Stap 6: Geef je kleding een doel

Het maakt niet uit of je je afgekeurde kledingstukken verkoopt, ruilt, deelt of bewust wegdoet: geef ze in ieder geval een doel.

Opdracht 6

Orden je afgekeurde kledingstukken per doel. Stop de stukken die je (online) wil verkopen in een aparte zak. Doe datzelfde met stukken die je wil ruilen of delen. Is een stuk versleten, verwassen of onherstelbaar beschadigd? Breng het dan naar de textielcontainer.

Wist je dat...

vier van de vijf kledingstukken op de afvalberg belanden? Zorg er dus voor dat jouw afgekeurde kledingstukken langer in circulatie blijven. Daarmee maak je niet alleen een ander, maar ook de planeet blij.

